

SHTETIT

GJIROKASTER

KOÇI PETRIT

POEZI

DËRSËRI
NË
UDHË

8SH-1

P 55

KOÇI PETRITI

8SH-1

S

PËRSËRI NË UDHË

Vjersha dhe Poema

14002
~~41893~~

SHKURTET E SHKËRIT.
SHKËRITET

SHTËPIA BOTONJËSE «NAIM FRASHËRI»

O KOHË E AKCIONEVE TË MËDHA

Erdhën aty nga çdo vis vullnetarë,
Me fasha dielli e ylberi lidhur gushën
Dhe zgjatën nga përfytyrim i tyre
Dy krahë që ta përqafojnë fushën.

Janë të hekurtat krahë binarë,
Mbështetur mbi shpatulla transhesh e betoni
Që do të mbartin larg lokomotivat
Siç mbart, rini ti sot revolucionin.

Nga vërshëllima e ardhëshme e trenave
Njerzit më të hekurt do ta hedhin hapin
Më tepër do t'u trashet zverku demave
Dhe arat më tepër drithra do të japin...

O kohë e akcioneve të mëdha!
O ditë të hekurta, të ndriturat ditë!
Ju dolët në skenë nga sinteza e viteve
Siç dalin nga sinteza e popujve gjenitë.

DIKUR

Dikur, në fëmini, kur s'dija mirë
Pse shfrynte «shpend i hekurt» mbi katunde,
M'i bëri nëna flokët të lëpirë,
Siç bën me gjuhë delja shqerrën rudë.

Pastaj mes partizanëve më shpuri
Me kokë, vështrimëmbël — ec — më tha,
Si më lëshoi mbi gjunjët e një burri,
Më shpoi: «Hë, puthe de, është' yt vëlla!»

Ai ish i plagosur. Kur më puthte,
Kapell'e tij me yll ma prekte veshin.
Un' e largoja kokën: kujtoja se mos digjte
Ndaj dhe dikush më talli e më përqeshi.

Një ditë tjetër prap' s'm'u nda nëna.
Kish njerëz,
Heshtnin ulur rreth dikujt.
Mbi syt' e tij sikur kish zbritur hëna
— Hë, puthe tët vëlla — ajo m'u lut.

Në varr, mbi supe, shokë lufte e shpunë,
U shkrehën pushkë,
Tjetër gjë mënd s'mbaj.
Së pari, atë ditë pashë unë
Se kish të tjerë yj si yll i tim vëllai.

DËSHIRA E KËSAJ TOKE

Mbi kodra, thellë perëndimit,
Dremiste ndonjë re kokulur në horizont,
Si kal'i lodhur prej luftimit,
Që s'ndahet nga kufoma e të zot.

Lirishtat e mbetura djerrë,
Të majmura nër shekuj nga gjethet dhe plehu,
Nga malli të rritnin të lashta,
Ushqyen në gji arra dheu¹⁾...

U desh të vinin këto kazma,
Këta fshatarë, ushtarë dhe studentë,
Që të mos mbetej djerrë tok'e majme,
Të mos shkarkoheshin kot retë.

Dhe ngjan sikur me vullnetarët
Ndjen gaz edhe kjo re, që shi ka për të dhënë.
Nga lumturia avuj tymos toka,
Që nesër do të bëhet nënë...

1) Një lloj barishte, që lidh kokrra nën tokë, në vëndet djerrë.

MALE, O MALE!

Male që fshihni kujtimet nën mjekra,
Varg si koncil filozofësh seriozë,
Mbledhur këtu që prej kohëve t'egra,
Sonte përse po fjalosi?

Ju patë të ndeshej Pompei me Qezarë,
Tundët kaq djepe t'ilireve nëna,
Shkuan te ky udhëkryq kryqëtarë,
Shkeli mbi ju gjysmëhëna...

Mbajtët të gjallë në këng' e jehona
Zërin e Gjergj Kastriotit mbi shpinë,
Lindët dhe burra në kohët e vona,
Rritët Selam Salarinë.

Mblodhët, nën krisma patickash të reja,
Çeta q'e ngritën lavdinë e një shpate,
Vajzat i nisët si djem në beteja,
Muzgjeve thatë çorape...

Netve, barinjtë mbi ju, krep më krep,
Ngjan sikur ngjiten rrufe për të kapur;
Krrabën në dor' e gazetën në xhep,
Flasin për Letrën e Hapur...

Sot ju po shihni të tjerë banorë,
Feksin prej kazmave varg, këto vise,
Mpleksur nër marshe të rrept' e gazmorë,
Rend gjenerata m'e re, m'optimiste...

Male që zgjohi nga mina e borië,
Ku lindin bri kullash të hekurt qytete.
Kaq lumturi studenteske, kaçq diej
Kur kini mbajtur mbi vete?...

ÇAST VULLNETARËSH

Rreh anëdeti,
Skuq perëndimi,
Çlodhen shkëmbinjt' e thërmuar nën kreshta,
Rrjedhin ujvaret, si «Norma» e Belinit,
Flenë studentët në rrjeshta...

Ç'endra po shohin tani vullnetarët,
Me duart plot kallo dhe plasa?
Ndofta shpërthimin e minës së parë,
Ndofta ullinj mbi taraca.

Ndofta ndonjërit i shkrepit dëshira
Ta mbjellë dhe hënën me çadra,
Ndofta heronjtë që njohu në libra,
Merr i rrjeshton në skuadra.

Vreshta të ardhëshme,
Dallgë ullishtash
Zbresin nga ëndrat mbi shtratin përdhes,

Mpleksur si mijra kordele dhe gishta
Rreth kaçurela studentësh...

Jashtë, dezurni me pushkë bën roje,
Pushka të rëndë ja bën hapin, të rreptë.
Netve, kështu edhe gjyshërit tanë
Ruanin bajlozët e detit...

Pushka në sup të studentit,
Nervozja, e mëçura,
Pushka gjithnjë fjalëpakët,
Në mitrën e vet rrit dhe jetën dhe vdekjen,
Si gruaja e fortë binjakët.

Rreh anëdeti,
Nxin perëndimi,
Çlodhen shkëmbinjt' e thërmuar nën kreshta,
Rrjedhin ujvaret, si «Norma» e Belinit,
Flenë studentët në rrjeshta.